ΑΛΑΙΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

Ο ΕΜΜ. ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΙΝΟΣ ΠΟΛΙΟΡΚΕΙ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Κατάληψις της Κωνσταντινουπόλεως ύπό τοῦ Μωάμεθ. Ἡ διχόνοια των Δημητρίου και Θωμά Παλαιολόγων.—Ἡ ἐπανάστασις των Ἀλβανῶν

Τοῦ κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Την 3 Ὀκτωβρίου 1440 ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης Η'. Παλαιολόγος, Οἱ ἄρχοντες, ἡ ἐκκλησία και ὁ λαὸς ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ Κωνσταντίνου δὲ καταλάβη τὸν θρόνον πρὲς τοῦτο δὲ ἐδεήθη τὴν συγκατάθεσιν και ὁ σουλτάνος Μουράτ, Μετ' ὀλίγον τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1459 ἤλθον ἐκ Κων)πόλεως εἰς τὸν Μιστρᾶν οἱ ἄρχοντες Ἀλέξιος Φιλανθρωπινὲς και Μανουὴλ Παλαιολόγος ἵνα στέψουν βασιλέα τὸν δεσπότην Κων)νον. Τὴν 12 Μαρτίου τοῦ ἰδίου ἔτους ἔφθασεν εἰς τὴν Κων)πολιν μὲ καταλανικὰς τριήρεις ὁ Κων)νος ὡς αὐτοκράτωρ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχόντων και τοῦ Φραντζῆ.

Τὰς κτήσεις αὐτοῦ εἰς τὴν Πελοπέννησον ἐμοιράσθησαν οἱ δύο ἄλλοι ἀδελφοὶ Θωμᾶς και Δημήτριος. Και οὗτος μὲν διέμενεν εἰς τὸν Μιστρᾶν διοικῶν τὰ νέτια, ὁ δὲ Θωμᾶς εἰς Πάτρας διοικῶν τὰ βόρεια μέρη τῆς Πελοποννήσου. Ἀλλὰ οἱ δύο αὐτοὶ ἀδελφοὶ δὲν διεικεῦσαν ἐν ὁμονοίᾳ.

Ὁ σουλτᾶνος Μωάμεθ Β'. ὁ Κατακτητὴς, ἔχων κατὰ νοῦν νὰ κυριεύσῃ τὴν Κων)πολιν, μετέβη ἐκεῖ τὴν 28 Αὐγούστου 1452 και ἐνήργησε γενικὴν κατάπτευσιν τῶν τειχῶν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων και ἐκεῖθεν ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, ἵνα παρασκευασθῇ διὰ τὴν ἐπίθεσιν. Συγχρόνως δὲ ἐξέπεμψε στρατιὰν ὑπὸ τὸν Τουραχὰν πασᾶν [μετὰ τῶν υἱῶν του Ἀχμέτ και Ὀμὰρ εἰς τὴν Πελοπέννησον διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς δεσπότας Δημήτριον καὶ Θωμᾶν νὰ βοηθήσουν τὸν ἀδελφὸν των αὐτοκράτορα Κων)νον.

Οἱ Τοῦρκοι καταλαβόντες ἐξ ἐφόδου τὸ ὑπὸ τῶν Παλαιολόγων ἐκ νέου ἐγερθὲν τεῖχος τοῦ Ἑξαμιλίου ἐπερχόρησαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Πελοποννήσου διασπείροντες παντοῦ τὸν ὄλεθρον και τὴν ἐρήμωσιν.

Τὴν 6 Ἀπριλίου 1453 ὁ Μωάμεθ ἤρξατο τῆς πολιορκίας τῆς Κων)πόλεως κατὰ ξηρὰν και κατὰ θάλασσαν και τὴν 29ην Μαΐου ἡμέραν Τρίτην και ὥραν 2 1)2 μ. μ. ἐκυρίευσεν αὐτὴν ἐξ ἐφόδου. Ὁ ἀτυχὴς αὐτοκράτωρ Κων)νος κατὰ τὴν πολιορκίαν ἐμάχετο ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης και ἔπεσεν ὡς ἥρως αἱμόφυρτος μὲ τὴν σπάθην τεθραυσμένην εἰς τὴν χεῖρα. Μὲ τὸν ἡρωϊκὸν θάνατον τοῦ τελευταίου τεύτου βασιλέως ἐξέλιπεν ἡ Ἑλληνικὴ αὐτοκρατορία.

Μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κων)πόλεως οἱ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἐγκατεστημένοι πελυάριθμοι Ἀλβανοὶ ἐστασίασαν ὑπὸ τὸν Πέτρον Βεύαν τὸν χαλὸν κατὰ τῶν δεσποτῶν Δημητρίου και Θωμᾶ Παλαιολόγου.

Ἀνταρσίαν δὲ ἤγειρε και ὁ Ἐμμανουὴλ Καντακουζηνὸς και ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἐγένετο κύριος τῆς Μάνης ἔχων βοηθοὺς τοὺς ἰσχυροὺς ἄρχοντας Θεόδωρον Λευκάνην, Βευχάλην και ἄλλους. Ἵνα δὲ καταστῇ ἄρχων τῶν ἐπαναστατησάντων Ἀλβανῶν και εὐχαριστήσῃ αὐτοὺς ὠνόμασεν Γκίνον τὴν δὲ σύζυγὸν του Κούκιαν. Ἀνακηρυχθεὶς ὅπ' αὐτῶν δεσπότης διήρπασεν πᾶσαν τὴν πεδινὴν χώραν και ἐπολιόρκησε τοὺς δύο δεσπότας Θωμᾶν και Δημήτριον εἰς τὰς πρωτευούσας αὐτῶν Πάτρας και Μυστρᾶν.

Ὁ Μωάμεθ ὠφελεύμενος τῆς μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν Παλαιολόγων διχονοίας και ἔχων ὑπ ὄψιν τὴν κατ' αὐτῶν ἀνταρσίαν τῶν Ἀλβανῶν ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Πελοποννήσου και τὴν 15ην Μαΐου 1458 ἐνεφανίσθη πρὸ τῆς Κορίνθου. Εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ σουλτάνου εὑρίσκετο και ὁ Ἐμμανουὴλ Καντακουζηνὸς ὁ ἄλλοτε δεσπότης τῶν ἐπαναστατησάντων Ἀλβανῶν, ὅστις μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Τούρκων ἤλπιζεν ὅτι θὰ ἐγίνετο κύριος τῆς Πελοποννήσου. Διοικητὴς δὲ τῆς Κορίνθου διὰ τὸν δεσπότην Δημήτριον Παλαιολόγον ἦτο ὁ Λουκάνης και παρὰ τὸ πλευρὸν του ὁ ποστηρίζων τοῦτον ὁ Δημήτριος Ἀσάν.

Π. Στεργιανόπουλος
(Καθηγητὴς)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος Τσιλιμπῆκος Βασίλειος κάτοικος Παναιτωλίου Ἀγρινίου δηλῶ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς παραπλανηθεὶς ἐνετάχθην εἰς τὸ ΕΑΜ. Ἤδη ὁπότε ἐπείσθην περὶ τῶν ἀντεθνικῶν και προδοτικῶν σκοπῶν αὐτοῦ, τοῦ Κ.Κ.Ε. και λοιπῶν ὀργανώσεων, ἀπεκηρύσσω ταύτας ὡς και τὴν ἐθνοκτόνον και σλαυεκίνηνεν ἀνταρσίαν ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ὑποδούλωσιν τῆς πατρίδος μας εἰς τοὺς προαιωνίους ἐχθροὺς αὐτῆς τοὺς Σλαύους. Τίθεμαι ἤδη ἀνεπιφυλάκτως παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Παναιτωλίῳ τῇ 28)4) 49
Ὁ Δηλῶν
Β. Τσιλιμπῆκος

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ και ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Μικρὰ νέα

Ζέστη!

—Μάϊος γάρ.

—Ὁ Ἀπρίλιος ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τὸν προορισμόν του και ἔρριξε, σύμφωνα μὲ τὴν παροιμία «δυὸ νερά», μᾶς ἄφησε χρόνους ἢ μᾶλλον μῆνες.

—Ἄγνωστον τί μᾶς ἐπιφυλάσσει ὁ Μάϊος, ἀλλὰ βροχή, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὶς προρρήσεις αὐτοσχεδίων οἰωνοσκόπων, ἀποκλείεται.

—Πάντως γιὰ τὴν Ἱστορίαν ἂς ἀναφερθῇ ὅτι τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα συνὴν Κρήτην ἔπεσε χιόνι.

—Ἀλλοῦ, ὅπως στὸ Παρίσι και στὸ Λονδῖνον, ἤρχισαν τὰ μπάνια στὸν Τάμεσιν και στὸν Σηκουάνα.

—Ἐδῶ, παρ' ὅλον ὅτι κάνει ζέστη, θεωρεῖται τόλμημα κάτι τέτοιο.

—Γιατὶ λέγεται πὼς τώρα εἶναι ἡ πονηρότερη κιὶ πλέον ἐπικίνδυνη ἐποχή.

—Ὁπότε μπορεῖ κανεὶς ν' ἁρπάξῃ ἐν τῷ ἅμα γριππούλα.

—Ἀπὸ χθὲς, συμφώνως πρὸς παμπάλαιο ἔθιμον, και μέχρι νὰ λήξῃ ὁ Μάϊος, γάμοι δὲν γίνονται.

—Πάντως τὸ ληξιαρχεῖον τὶς τελευταῖες ἡμέρες ἐσημείωσε τοὺς περισσοτέρους γάμους

—Δύο νέα χημικὰ ὅπλα ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως γιὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀκρίδων.

—Οἱ ὁποῖες, ὡς ἀνεγράφη ἤδη, ἔκαμαν πρό τινος τὴν ἐμφάνισιν τους εἰς ὡρισμένας περιφερείας τῆς Αἰγιαλείας.

—Πληροφορούμεθα ὅτι συντόμως θὰ ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ ἀποζημιώσεως εἰσπραγωγοὺς ὁποτοι ἐζημιώθησαν ἀπὸ τὸν παγετόν.

—Ἡ ἀποζημίωσις θά δοθῇ μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν.

—Οἱ Γαλλικοὶ σιδηρόδρομοι θὰκάμουν ἔκπτωσινδο0)οἐπιτῶν εἰσιτηρίων κ.λ.π. εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ἢ και ἐκθέτας τῆς ἐφετεινῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως τῆς Λυῶνος.

—Εἰς τὸν Βόλον, καθὼς διαβάζομεν, ἡ Ἀμερικανικὴ Ἑταιρία Ἄτκινσον—Ντρέϊτηκ,. ἐπλήρωσε πασχαλινὸν δῶρον εἰς τοὺς ἐργάτας της.

—Πολλὰ λέγονται και φημολογοῦνται σχετικῶς μὲ τὸ ἂν ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα, κόρη τοῦ Ἄγγλου Βασιλέως, θὰ ἴδῃ τὸν Πάπαν.

—Ὡς γνωστόν, ἡ Μαργαρίτα εὑρίσκεται ἀπὸ τινος εἰς Ἰταλίαν, κάποιος δὲ ἡγέτης τῆς Ἀγγλικῆς Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας ἐπέστηγεν ἐν προκειμένῳ τὴν προσοχὴν τοῦ πατρὸς της.

—Ἐπικαλούμενος τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης.

Ἡ πολυτελὴς και ταχύπλους θαλαμηγὸς.

ΜΑΡΗ

Ἀναχωρεῖ σήμερον 10 1)2 ἑσπερινὴν κατ' εὐθεῖαν διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ, Σύρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρινθον, Χίον, Μυτιλήνην.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ 4ην πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.

Πρακτορεῖον
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Πλατ. Τριῶν Συμμάχων 5
Τηλέφωνον 32—35

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων διακηρύττει ὅτι :

Δοθείσης ἐλάσσονος ἀντεισφορᾶς, ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐγγράφων και ἐναφραγίστων προσφορῶν εἰς τὸ Γραφεῖον Δ) σεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, τὴν 2αν Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν και ὥραν 12ην μεσημβρινὴν, ἡ προμήθεια 1000 σάκκων τσιμέντου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δικτύου ὑπονόμων τῆς πόλεως.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης δρχ. 23.000.000.

Ὁ Δήμαρχος
Θ. Ζαφειρόπουλος

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Περὶ ἀμπέλων, φυτειῶν, περὶ καλαποδίων,
περὶ ὁδῶν ἀμαξιτῶν, περὶ λεωφορείων,
περὶ τοῦ πῶς μπορεῖς παντοῦ για μιὰ στιγμὴ νὰ φθάσῃς,
περὶ συντάξεως στρατοῦ ξηρᾶς τε και θαλάσσης,
περὶ ἀποξηράνσεως νερῶν και Κωπαΐδων,
περὶ προανακρίσεως κρυφῆς Ὀθωμανίδων,
περὶ βασκῶν, περὶ δασῶν, περὶ προσθήκης φόρων,
περὶ γιδιῶν τοῦ Καλλιγᾶ και τράγων κερασφόρων,
περὶ καπνοῦ, περὶ κρασιοῦ περὶ οἰνοπνευμάτων,
περὶ καταμετρήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.
Περὶ καταχωρήσεως διπλῶν ἀρχαιοτήτων,
περὶ πραγμάτων κινητῶν και περὶ ἀκινήτων,
περὶ τροποποιήσεων δὲν ξέρω ποίων νόμων,
περὶ στενῶν ἢ και πλατειῶν, ἀτμοσιδηροδρόμων,
περὶ ἐλάτων, πιπεριῶν, περὶ ταχυδρομείων,
και Γυμνασίων πρακτικῶν και Ἡμιγυμνασίων,
περὶ σπουδῆς και φυσικῆς, ἀλγέβρας και χημείας,
τῆς γραφικῆς, και μουσικῆς και τῆς ἰχνογραφίας,
ὅλων τοῦ κόσμου τῶν γλωσσῶν, γνωστῶν τε και ἀγνώστων.
και θεραπείας γενικῆς τῶν νεύρων τῶν ἀρρώστων.
Περὶ συντάξεων χηρῶν και ὀρφανῶν και χήρων,
περὶ βωδιῶν και γαϊδουριῶν και μουλαριῶν και χοίρων,
περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν σκοτεινῶν ἐγκάτων,
κάθε βουνοῦ και τοῦ τρελλοῦ κι' αὐτῶν τῶν ἀποπάτων,
περὶ συνοικισμῶν, περὶ ἐπιγαμίας
μὲ γιασαξήδων, Μπέηδων κι' ἀλλοδαπῶν κυρίας,
περὶ τοῦ πῶς θὰ βγάλωμε και τοῦ Δερβὶς τὸ φέσι,
και νὰ τὸ παρασφίξωμε καστόρι νὰ φορέσῃ,
περὶ τοποθετήσεως παντοῦ φανῶν και φάρων
και διεθνῶν συμβάσεων και τὸν κακὸν μας φλάρον.
Περὶ τοῦ πῶς 'μπορεῖ καθεὶς ἐλεύθερα νὰ κλέβῃ,
χωρὶς κανεὶς λογαριασμὸ γι' αὐτὸ νὰ τοῦ γυρεύῃ,
περὶ τοῦ πῶς οἱ βουλευταὶ νὰ γίνωνται κυράτσαις,
περὶ τοῦ πῶς τοῦ Χράπα Χράπ ὁ Ψύλλας νὰ τῆς βρέχῃ,
περὶ ἀγρίας ζευζεκιᾶς και μαζεμὸ δὲν ἔχει,
και τέλος πῶς νὰ κάμωμε ἀπέραντο τὸ σπίτι,
τοῦ ἀειμνήστου Ἕλληνος Ζωρζῆ Δρομοκαΐτη,
και ἐνεὶ μέσα ὅλοι μας νὰ πᾶμε νὰ κλεισθοῦμε,
προτοῦ μὲ νομοσχέδια νὰ ἀποτρελλαθοῦμε.

Μάϊος 1882 † **ΣΟΥΡΗΣ**

Ἀπὸ τὴ Βόνιτσα

ΠΕΝΝΙΕΣ ΤΡΕΛΛΟΥ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΤΙΜ. ΠΙΑΖ.

Κάποιος ποὺ ἀφιέρωσε τὴ ζωή του, διδάσκοντας ἠθικὲς ἀρχὲς εἶναι ὁ στόχος τῶν ἀκατανοήτων και λοβιτουρτζήδων και τῶν παντὸς τύπου ἀμορφώτων. Σ' αὐτὸ τὸ ἀκατανόητο σύμφυρμα προστίθενται και οἱ λιρομανεῖς ἄσπονδοι φίλοι— και εἶνε οἱ ἐπικινδυνωδέστεροι —διότι κατακρίνουν κάθε τίμιο και ἠθικὸ ἐπειδὴ δὲν τοὺς συμφέρει. Ἔτσι εἶναι δυστυχῶς ὅσοι κρίνευν ἐκ τῶν ἰδίων τὰ ἀλλότρια και εἰς τὴν ἠθικὴ προσπάθεια τοῦ ἄλλου διακρίνουν τὰς ἰδικάς των χυδαιότητας. Εἶναι ἡ παράξενη χορωδία τῆς παραφωνίας στὴ νοοτροπία τοῦ ὁλιστικοῦ αἰῶνος πεὺ περνᾶμε. Μὰ ἡ ἀλήθειαι δμως εἶναι ἄλλες και ἔτσι γράφονται στὰ πτυχιὰ των παπούτσια.

Μερικοὶ πεὺχουν τὴν ἀξίωσι νὰ λέγωνται κύριοι και μορφωμένοι, προλειαίνουν τὸ ἔδαφος γιὰ τὰ βάθρα τοῦ θεμιστοπόλου, ἐνῶ φανερὰ ποδοπατοῦν τὴν ἀλήθεια και τὴν ἠθικὴ, παράλληλα πρὸς τὸ παράνομο συμφέρον πεὺ εἶνε τὸ φόρτε τῆς ζωῆς των. Ἂν αὐτὸ λέγεται μόρφωσι, τότε ποῖοι εἶνε οἱ ἀμόρφωτοι, οἱ ἀνήθικοι και κακόπιστοι; ἢ ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τὸ βερνίκι τοῦ προύχοντα λένε πλατύστομα «Ἀ! ἐγὼ εἶμαι ἀτομιστὴς»; Ἔτσι ἀνακύπτει τὸ ζήτημα ἀλλαγῆς τακτικῆς, ἐκτὸς ἂν ἡ δυσοσμία τοῦ τέλματος μᾶς δείχνει ἀνθρώπους μικρᾶς πνοῆς.

Ἡ ἀστυνομία κατὰ κανόνα εἶνε ἡ κυψέλη τῆς κοινωνίας ποὺ συγκρατεῖ τὸ μέλι τῆς εὐνομίας και ἡσυχίας.

Ἡ ἀρετὴ τῶν φρουρῶν τῆς κυψέλης ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέτρον τῆς συντηρήσεως, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας και αὐτῶν τῶν ἰδίων—, ἐκτὸς ἂν τὸ καθῆκων εἶναι καθαρὰ εὐτοπία.

Μιὰ λαϊκὴ παροιμία λέγει «ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάῃ ἀπὸ νηὸ πραματευτὴ κι' ἀπὸ παληὰ . . . καρακάξα.»

Μερικοὶ μὲ τὸ βίαο τρέξιμο στὴν ἀνηφοριὰ ἔφθασαν τὸ λάδι στὶς 26.000. Ἀγκομαχῶντας στὸ φρενήρη δρόμο των κινητοποίησαν τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, μὲ τὸ ἀλάθητο ἀποτέσμα νὰ τοὺς σταματήσουν πρὶν φθάσουν λαχανιασμένοι εἰς τὸν μπάρμπα Ἐλσαγγελέα. Κι' ἔτσι ἡ παροιμία ἔμεινε ἀνεφάρμοστη.

Ἀπειλοῦν ὅτι θὰ σκοτώσουν γιατὶ ὁ τρελλὸς ἔγραψε ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε ἕνα μικρούτσικο λάθος στὴν πανσοφη δημιουργία του, νὰ βάλῃ κέρατα στὸ ἄκακο ἀρνί.

Δὲν ὑπάρχει τιμητικώτερος κότινος, ἀπ' τὴ σφαῖρα τοῦ δολοφόνου πεὺ συμβολίζει τὴν ἀτιμία τῶν δειλῶν, εἶπε.

ΔΗΜ. ΤΙΜ. ΠΙΑΖ.
Βόνιτσα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Α ΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ ὁριοθεὶς διαγωνισμὸς πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ γραφέως τοῦ Ἱδρύματος, ἀναβάλλεται διά τὴν 7ην Μαΐου 1949, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 3ην μ. μ.

Πάτραι 18 Ἀπριλίου 1949.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου
Δήμαρχος Πατρέων
Θ. Ζαφειρόπουλος

Ὁ ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 35-58

Σταυρόλεξον ἀρ. 385

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Ἄρθρον. 2) Κομψότης. 3) Ὁμοιάζει μὲ τὴν γάτα ἀλλὰ δὲν εἶναι γάτα. 4) Τέτοιος εἶναι ὁ οὐρανὸς τῆς πατρίδος μας. 5) Εἰς ἡμᾶς εἶναι ἐχθρικὴ φυσιογνωμία. 6) Συνεταιρικὸς ὅρος. 7) Τώρα τὴν ἄνοιξη μοσχοβολοῦν εἰς ὅλους τοὺς κήπους.

ΚΑΘΕΤΩΣ

2) Τρία γράμματα ἀπὸ τὴν λέξιν «Γαλλία». 3) Ἐὰν προσθέσετε τὸ «κανὸν, θὰ γίνῃ χωρίον τῆς Ἀττικῆς. 4) Κινηματογράφος τῆς πόλεώς μας. 5) Τροχίσματα 5) Κτητικὴ ἀντωνυμία (alt).

Παρ. Κ. Κατσούφης

Λύσις προηγουμένου

Σ	Ε	Ν	Ε	Κ	Α	Σ
Α	Ε	Τ	Α		Α	
Μ	Α	Ρ	Ι	Ν	Ο	Ν
Α		Π	Ω		Α	Ρ	Α
Ρ	Ο	Ν	Α	Λ	Ν	Τ
Α		Ο	Τ	Ι		Α
Σ	Ω	Σ	Ι	Α	Ι	Σ

Ἀνανήφοντες Ἕλληνες

Δηλώσεις μετανοίας

Πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας ἀπεστάλησαν ἐξ Ἰκαρίας, Μούδρου και Μακρονήσου θερμαὶ ἐπιστολαὶ και δηλώσεις μετανοίας τῶν κάτωθι, διὰ τῶν ὁποίων ὁμολογοῦν τὴν πλάνην των, ἀποκηρύσσουν τὸ Κ.Κ.Ε. και τὴν ξενοκίνητον και ξενόδουλον ἀνταρσίαν και διαδηλοῦν τὴν πίστιν των εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη. Ἀναγνωρίζουν ὅτι παρεσύρθησαν ἀναμιχθέντες εἰς τὴν καμουφλαρισμένην κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν και ἄλλας συνδικαλιστικὰς ὁμάδας. Ἀποδοκιμάζουν τὴν ψευδοκυβέρνησιν τοῦ βουνοῦ, τὴν ἀνταρσίαν, τὸ παιδομάζωμα και πᾶσαν εἰς τὸ Κ. Κ. Ε. ἐξαρτωμένην ὀργάνωσιν, αἰτινες ἀπασαι ἐπιβουλεύονται τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος μὲ ἀπόσπασιν Ἑλληνικωτάτων ἐδαφῶν, τάσσονται παρὰτὸ πλευρὸν τῆς ἀγωνιζομένης κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ πατρίδος μας πρόθυμοι νὰ προσφέρουν και τὴν ζωὴν των διὰ τὴν ταχυτέραν συντριβὴν τοῦ συμμοριτισμοῦ και ζητωκραυγάζουν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τῶν ἐνόπλων δυνάμεων και τοῦ ἔθνους.

Οἱ Δηλοῦντες

Τσίρτης Χριστόφορος τοῦ Βασιλείου ἐτῶν 31 καρραγωγεὺς ἐξ Ἀγρινίου και κάτοικος Πατρῶν ἐκ Μούδρου, ναύτης Βαρεντζῆς Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου ἐκ Χίου κάτοικος Πατρῶν Νικαίας 62 Σ.Τ.Γ. 902 β' Γ' Τάγμα Σκαπανέων, Τσίρος Κωνσταντῖνος τοῦ Παναγιώτου κάτοικος Πατρῶν Γούναρη 162 ἐξ Ἰκαρίας.

Δῆμος Πατρέων

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ζητοῦνται ἐργάται δι' ἐκτέλεσιν ἐργασίας εἰς τὰ ἀσφαλτικὰ ὁδοστρώματα τῆς πόλεως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Γραφείῳ Τεχνικοῦ Βοηθοῦ τοῦ Δήμου.

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου)

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανάκάρη 126.

Ἀπὸ τὸν «Χρόνον» τῆς Ν. Ὑόρκης

ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ

Μυστικοὶ πράκτορες παρακολουθοῦν τὰς κινήσεις τῶν ξένων, τὸ δὲ Κράτος ἀπαγορεύει τὴν ἔκδοσιν διαβατηρίων.—Οἱ Ρῶσσοι πολῖται πεινοῦν, ἀλλὰ παρηγοροῦνται μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι... πεινοῦν και οἱ Ἀμερικανοί!

Ἄρθρον ταῦ κ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΚΡΑΝΚΣΟΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

πραγματικοτητα ὅμως βασικὴ ἀποστολὴ των εἶναι νὰ κρατοῦν τοὺς Ρώσσους ἐντὸς αὐτῆς.

Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι ἵνα κρατοῦνται οἱ ξένοι μακρὰν τῆς Ρωσσίας, ὡς π.χ. οἱ ἐπισκέπται ἢ πιθανὸν κατάσκοποι. Παραλλήλως εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ μακρὰ των σύνορα φρουροῦνται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον παρ' ἐκλεκτῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, πυροβολούντων ἐπὶ τῇ ἁπλῇ θέα πλείστους Ρώσσους πολίτας, ἀποσκοποῦντας τὴν διέλευσιν τῶν συνόρων των.

Οἱ ξένοι φρουροῦνται ἔξω διὰ τῆς ἁπλῆς ἀρνήσεως τῆς διαδικασίας θεωρήσεως τῶν διαβατηρίων των και σήμερον διὰ τοὺς περιηγητὰς χορηγοῦνται θεωρήσεις διαβατηρίων δι' εἰδικῶς ἐπιλεγέντας ἐπισκέπτας ἢ δι' ἐπισήμους και ἡμιεπισήμους ξένας ἀντιπροσωπείας. Δὲν ὁφίσταται κάτιἁπλοῦν ὅπως ἐπίσηεψις τῆς χώρας ἢ φίλων ἐν αὐτῇ ἢ παρακολούθησις ἐρευνῶν ἐπιστημονικῶν ἀκαδημαϊκῶν ἢ πολιτικῶν μελετῶν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ξεχωρίζει τελείως τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα κράτη τῆς Εὐρώπης και δικαιώνει τὸν χαρακτηρισμὸν «σιδηροῦν παραπέτασμα».

Ἀλλὰ ὁ ἐν Ρωσσίᾳ αὐτοκαπόκλεισμὸς ἐκ τοῦ ὑπολοίπου κόσμου εἶναι κάτι βαθύτερον και περισσότερον ριζικὸν ἀπὸ μίαν ἁπλῆν και φυσικὴν ἄλλως τε φρούρησιν τῶν συνόρων. Διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἐκτάκτως προπαρασκευασμένης ὁ Στάλιν ἐπιζητεῖ ν' ἀπομονώσῃ τὴν συναισθηματικότητα τοῦ Σοβιετικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τὴν ζῶσαν συναισθηματικότητα τῆς ὑπολοίπου ἀνθρωπότητος.

Ὁ πάσχων Σοβιετικὸς πληθυσμὸς παρὰ τὴν διαμόρφωσίν του ζῇ, ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην μου τοῦτο συμβαίνει διότι οὔτε ὁ Στάλιν κατώρθωσε ν' ἀποξενώσῃ τοὺς Ρώσσους ἀπὸ πάντα ἐξωτερικὸν σύνδεσμον, παρὰ τὸ ἀπροσπέλαστον φράγμα τῶν συνόρων. Παρὰ τὴν αὐστηρὰν ἀπομόνωσιν τῆς συναισθηματικότητός των οἱ Ρῶσσοι πάντοτε λαμβάνουν κάποιαν τροφὴν ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμον.

Εἷς ἓν ἐρώτημα ἡ ἀπάντησις θὰ ἦτο ὀλίγον δύσκολος: δηλαδὴ κατὰ πόσον ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἐπιδιώκει νὰ κρατήσῃ ἐν ἀγνοίᾳ τὴν Ρωσσίαν περὶ τοῦ ἔξω κόσμου ἢ ἀντιστρόφως. Πᾶς δστις ἔζησε τελευταίως εἰς Ρωσσίαν δι' εἰσοδήποτε μικρὸν χρονικὸν διάστημα, δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς σοβαρότητος και ἀκριβείας τῆς τελευταίας παραγράφου.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα ἀποσκοπεῖ μόνον εἰς τὸ ν' ἀποκλείῃ ξένην διείσδυσιν ἐν Ρωσσίᾳ. Οἱ Ρῶσσοι διάγουν ἀγνοοῦντες παντελῶς τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν γειτονικὴν των πόλιν, ἀγνοοῦντες τὰ συμβαίνοντα εἰς Λονδῖνον, Παρισίους, Νέαν Ὑόρκην κλπ.

Ἴσως γίνεται ἐπανάστασις εἰς Ροστώβ, ἡ πιθανὸν ἡ πεῖνα νὰ μαστίζῃ τὸ Χάρκοβον ἢ τὸ Κίεβον, ἐμφύλιος πόλεμος ἴσως νὰ ἐκηρύχθη εἰς Μαγκαντὰν. Ὁ κάθε Νεϋορκέζος ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ πληροφορηθῇ τὰ γεγονότα αὐτά, ἐνῶ ὁ κάθε Ρώσσος, ὁ κάτοικος τῆς Μόσχας δὲν θὰ ἔχῃ τὰ πληροφορηθῇ ποτὲ. Καὶ ὅ,τι μαθαίνει, μὲ τόσην δυσκολίαν, ἀπὸ ἐπισήμους πρατικὰς πληροφορίας ἐπίσης δὲν τὰ πιστεύει ποτὲ.

Ἐνθυμοῦμαι εἰς τὴν Μόσχαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κης τοῦ Στάλιγκρανο, ὅταν λαοὶ τῆς Ἀγγλίας και Ἀμερικῆς τὴν εἶχον πληροφορήσῃ μετ' ἀγαλλιάσεως, εἰς μάτην παρὰ τὴν ἐπιμονήν μου προσπαθοῦσα νὰ πείσω μερικοὺς Μοσχοβίτας νομιμόφρονας ὅτι τὸ ἐπὶ τέλους καταγάγῃ μίαν μεγάλην νίκην, ἡ ὁποία ἠδύνατο ν' ἀνατρέψῃ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. Ἁπλῶς δὲν ἤθελον ἢ